

רובי יוצא לטייל / שלומית דותן

רובי רב־רגל רוֹצֵה לְטַיֵּל!

כִּשֶׁהוּא מֵתְאַרְגֵּן לְצֵאת לְדֶרֶךְ, רובי נִתְקַל בְּבַעֲיָה קְשָׁה:

הוא צָרִיךְ לְהַחְלִיט עַל מַסְלֹול, אִךְ רִגְלָיו

בּוֹעֵטוֹת זֶז זֶז, מְכַאִיבוֹת לוֹ בְּגַב,

וְכָל זֹוג מִתְעַקֵּשׁ וְצוֹעֵק וְחוֹזֵר:

“יֵשׁ לְצֵעוֹד בְּדֶרֶכִי, אֲנִי לֹא אֹתֵר!”

לֵאן יֵלֶךְ רובי? מַה יַעֲשֶׂה עִם רִגְלָיו? מַה יִרְאֶה בְּדֶרֶךְ?

מִסְעוֹ שֶׁל רובי מִתְנַגֵּן בְּחֵרוּזִים, יֵשׁ בּוֹ קִשֵׁי וְדַמְעוֹת בְּצַד שִׂמְחָה וְהִנָּאה וְהוא נֹגֵעַ בְּלֵב כָּלֵנוּ.

מִן הַבִּיקוּרָת:

מדובר בספר חמוד, עם דמות חמודה (מרבה-רגליים בשם רובי) שקל מאוד לחבב.

רובי מצויר עם חיוך וכובע מצחייה, לחיים סמוקות ואף עגול וורוד.

רובי, רב-רגל, מחליט כי הוא יוצא לטיול:

"הוא אכל קצת עלים, מלקק את שפתיו

ונוער נעלים על שמונה רגליו,

זוג ירוק, זוג אדום, זוג לבן, זוג כחול,

כך יוכל לבקר בעולם הגדול."

"לבסוף הוא מוכן ויוצא לטייל!

מתפתל, מזדחל... אבל קצת מתבלבל:

איך בכלל ממשיכים? לימן או לשמאל?

יש ללכת בכביש או לזחול על החול?

מנקודה זו ואילך לרובי ממתינה הרפתקה מופלאה ששווה לקורא עליה. מדובר בספר שבעת הקריאה כיף לחיידך. חיות נוספות מוזכרות בו (ואף מצוירות) כמו השבלול והצב. ציפורים וחתולה. כך שלילד קטן, יותר קל לספר את הסיפור על-ידי הצבעה על הציור. אהבתי שהספר נקי ועדין והאיורים נעימים לעין ולא

מבלבלים או עמוסים בעין. הסיפור זורם, מצחיק, ועם חרוזים. מומלץ גם לילדים קטנים שרק מתחילים ליהנות מעולם הספר.

יעל צין, אתר נוריתה.

איורים חיננים וחמודים במיוחד של המאייר נועם נדב. הנדל בטבע בעל הרגליים הרבות מעורר סקרנות. מדי פעם הוא מוזכר בסיפורי הילדים. הנדל המפורסם ביותר עבורי הוא הנדל "מרבה רגלים" שהגיע לצחצח נעלים, בשיר "דוב דובוני בן דוביים מצחצח נעלים". מה אומר ומה אגיד טוב שהדובון לא התעלף. "מצחצח, מצחצח, מצחצח עד היום". עד כאן הנדל של לאה גולדברג ומכאן הנדל "רב רגל" בכינויו הספרותי, גיבור הסיפור של שלומית דותן. שימו לב אליו באיור בעטיפה הקדמית.

הנה הוא לפניכם, מואר, חייכן, פרצוף לבבי. ואכן ביום בהיר אחד בעונת האביב הרגיש הנדל שלנו רצון לצאת לטיול וכך עשה. ממחפרו יצא, את קרני השמש לכד, את גופו הוציא, והנה הוא על האדמה. לזוגות רגליו נעלים נעל, לכול זוג צבע אחר והיו שם זוגות של נעלים אדומות, ירוקות ולבנות ועוד. כעת חשב לטייל לאן ולאיזה כיוון לא ידע ולהחליט היה לו קשה. ובכול זאת לרגע פנה ויצא. אך רגליו הרבות, כמוהו, לא היו תמימי דעים, וכול זוג חשק להגיע למקום אחר ושם להנות.

היו שם נעלים אדומות שחשקו "ללכת אל הגינה", לבלות שם עם כול הילדים בשכונה". הנעלים הכחולות "נחפש מי שלולית לצינון הרגלים", והנעלים הירוקות מבקשות "לקפץ על הדשא הרך" וזה לא הכול.

כך שהרגלים, לא רק שסירבלו את הליכתו של הנדל אלא התקוטטו זו עם זו:

"הן מושכות את גופו לצדדים בלי בושה,

כל אחת לכיוון שאותו היא דרשה".

והנדל שלנו, רובי שמו, היה מיואש

"אבל איך ישתלט על כול שמונה רגליו?"

זאת השאלה ואת התשובה תדעו אם את הספר תכירו ובו תקראו.

"מסביב כה נעים-הקולות הריחות,

הרגלים כעת רגועות מתמתחות,

הן קלות וגם רובי קליל, כמו ציפור,

הוא שוכב, מנמנם ומתחיל לנחור",

נדל בעל אופי אוהב טבע קולות וצבעים.

ממליצה, אהבתי.

13/06/13 חולית 10 פורום ספרות לילדים ולנוער, תפוז אנשים